

[Arne Melchior]

denen, som vi må i dette ting, må overholde regler og direktiver, der gælder for ens arbejde. Hvorfor søren skulle skulle det ikke gælde medarbejdere ved Danmarks Radio? De er ikke mere stakkels eller mere kyste, end at de sandelig også kan leve med det.

Må jeg i den forbindelse erindre om, og i øvrigt i hele sagens sammenhæng henvise til de indlæg, som hr. Erhard Jakobsen kom med i dette ting ved debatten den 30. november 1979, da mit partis forslag til radiolov blev debatteret herinde. Jeg vil gerne fremkalde den tanke, han fremsatte netop med hensyn til medarbejdernes situation, at det er en misforståelse at sige, at Danmarks Radios medarbejdere har ytringsfrihed som sådanne; offentligt ansatte eller privat ansatte som sådanne har heller ikke ytringsfrihed lovet nogen steder. Det er borgerne i Danmark, der har ytringsfrihed, men man har ikke en ekstra eller en dobbelt ytringsfrihed, fordi man er politibetjent eller sidder på et socialkontor eller er ansat i Danmarks Radio. Den dag en medarbejder ved Danmarks Radio bliver interviewet, er det vedkommendes meninger, man er interesseret i. Den dag han eller hun holder et foredrag, er det hans og hendes meninger, man er interesseret i. Men den dag de interviewer andre, er det ikke medarbejderens ret at benytte sin adgang til mikrofonerne til en ekstra gang ytringsfrihed og til at gøre sine egne meninger hørt eller gældende. Det er som borger, man har ytringsfrihed, og den skal være ligelig for alle.

Må jeg til slut om de enkelte forslag sige, at det vil være fremgået, at vi ikke kan støtte SFs forslag, ud fra flere af de argumentationer, jeg har forsøgt mig med her. Men vi synes, at venstre, som jo altså synger i »DUR«, har en god sang, og vi vil gerne gå positivt ind i bearbejdelsen af dette forslag. Jeg kan slet ikke fatte, hvordan fru Birte Weiss er kommet til det resultat, at hun har lyttet til venstres græsrodde ved at læse venstrepressen. Er venstrepressens redaktører nærmere venstres græsrodde end venstres folketingsmedlemmer herinde i salen, så må der være noget galt med vores valgmetode og vores valglov, så jeg afviser i hvert fald den begrundelse for afstandtagen fra venstres forslag.

Hr. Flemming Jensen sagde, at hans parti havde sympati for CDs forslag, men at han

gerne så, man gik et skridt videre. Jeg skal indrømme, at det er et lille skridt, men netop fordi tingene er så svært fremkommelige, har vi fremsat et behersket forslag for at se, om man ikke på et område, som selv af kulturministeren, selv af socialdemokratiet, må anses for at være begrænset og temmelig risikofrit, kunne gøre nogle erfaringer.

Når der er tale om Radio Mercur, kan man vel ikke nægte, at den havde en betydelig folkeyndest. Fru Marianne Bentsen-Pedersen langede ud efter den i slutningen af sit indlæg, og det er ret typisk, synes jeg, for et ufolkeligt syn på kultur; det kan altså ikke nytte, at man befinder sig oppe på de hvide tinder og foragter den smag, folket har. Det kan belægges med tal, og det er uimodsigeligt, at Radio Mercur havde en meget stor folkeyndest, og derfor mener jeg, at begrundelsen i vore bemærkninger er fuldt ud berettigede.

Jeg vil gerne til slut spørge ministeren, som tager afstand fra de her foreliggende forslag, hvornår ministeren selv spiller ud. Misforstå mig ret! Jeg ved jo, hvor ny ministeren er i det, og det skal ikke betyde, at vi venter noget i denne samling. Men jeg er noget forurolet over den stadige henvisning til mediekommissionen, som altså ikke engang er nedsat endnu, og hvis kommissorium vi ikke kender endnu. Er det virkelig regeringens hensigt, at et udspil fra socialdemokratiet og fra regeringen på hele radioområdet skal vente, indtil mediekommissionen har færdiggjort sit arbejde? Så kan vi vist godt standse al videre radiodiskussion de næste 3-5 år.

(Kort bemærkning).

Steffensen (KrF):

Det er blot en bemærkning til hr. Bertel Haarder, der efterlyste kristeligt folkepartis stilling til de øvrige punkter i venstres forslag, idet hr. Bertel Haarder gjorde opmærksom på, at det kun var om reklamen, vi havde udtrykt os. Det mener jeg nu ikke er rigtigt. Jeg begyndte med at sige, at vi er enige med venstre i, at monopollet bør brydes. Og så sagde jeg noget om forbrugerstyringen, som venstres forslag også omfatter. Vi er ikke af den opfattelse, at det er den bedste form, og jeg gjorde opmærksom på, at vi jo har fremsat vort eget forslag, og jeg nævnte,